

การวิเคราะห์ความต้องการเพื่อพัฒนาหลักสูตรตามแนวทฤษฎี
การสอนภาษาแบบอรรถลักษณะวิธีเพื่อพัฒนาการเขียนอธิบายความ
เชิงวิจารณ์ของนักเรียนเตรียมทหาร*

NEEDS ANALYSIS FOR GENRE-BASED CURRICULUM
DEVELOPMENT TO IMPROVE PRE-CADET STUDENTS' CRITICAL
EXPOSITORY WRITING

ปริญญพร ปรีชา

Parinyaporn Preecha

อุดมกฤษฏ์ ศรีนนท์

Udomkrit Srinon

เสนห์ ทองรินทร์

Sanae Tongrin

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Thammasart University, Thailand

E-mail: prinyaporn.preecha@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเตรียมทหาร เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และเพื่อวิเคราะห์ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเตรียมทหารเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแบบอรรถลักษณะวิธี เป็นการวิจัยเชิงแบบผสานวิธี โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ในปีการศึกษา 2563 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสำหรับคำถามปลายเปิด จากนั้นในขั้นตอนที่ 2 ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนักเรียนกลุ่มดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับการเขียนอธิบายความเชิงวิจารณ์ และมีความต้องการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) และมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ทักษะการเขียนอธิบายความ โดยมีความต้องการเรียน

* Received 15 May 2021; Revised 28 May 2021; Accepted 30 May 2021

หลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษทั้งกับครูผู้สอนโดยตรงและเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีความต้องการเรียนรู้คำศัพท์และรูปแบบของภาษาเพื่อการเขียนอธิบายความภาษาอังกฤษอีกด้วย นักเรียนอีกส่วนหนึ่งเมื่อเรียนภาษาอังกฤษมักจะแปลจากไทยเป็นอังกฤษก่อน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) จากการศึกษายังพบว่า หลังจากกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนยังไม่สามารถใช้กลวิธีการเขียนอธิบายเชิงวิจารณ์ได้ จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรหาแนวทางให้ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเตรียมทหารได้พัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมในเชิงระบบและหน้าที่ (SFL - Based Curriculum) เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนจนสามารถเขียนอธิบายความเชิงวิจารณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ความต้องการ, การพัฒนา, การปรับปรุง, การเขียนเชิงวิจารณ์และอรรถลักษณะวิธี

Abstract

The objectives of this research article were to study Thai pre-cadets' general context, to study Thai pre-cadets' opinions about English writing skills and to analyse the needs for development of a Sydney, genre-based syllabus design for improving Thai pre-cadets' critical writing on exposition texts. The study was quantitative research conducted with a sample of 30, second-year pre - cadets students who were enrolled in an extra English course in the academic year 2020. The data were collected through a Five-point rating scales questionnaire validated by 5 experts for its accuracy. The obtained data were analyzed to using descriptive statistics to determine frequency, percentage, mean and standard deviation and content analysis for problems, obstacles and suggestions in open ended questionnaire. The results showed that the majority of students lacked knowledge of expository writing and needed to learn English writing in everyday life at the highest level ($\bar{X} = 4.07$). Some of them needed to learn expository writing with both teacher and peer support. Vocabulary and language pattern necessary for expository writing were also needed. Some students preferred to translate a draft from Thai to English when they were writing at a high level ($\bar{X} = 3.83$). The study also found that after their engagement in writing activities, they were yet unable to apply critical expository writing strategies. Therefore, it is suggested that there should be some guidelines for English teachers at the Armed Forces Academies Preparatory School to develop

an SFL-based curriculum in order for students to develop writing skills to be able to write criticism effectively.

Keywords: Needs Analysis, Development, Improving, Critical Writing and Genre - Based

บทนำ

กระบวนการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre-based Approach) เป็นการสอนแบบจัดเนื้อหาเชิงบูรณาการโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ครูผู้สอนจะใช้รูปแบบของภาษาที่หลากหลายและแตกต่างกันตามชนิดของอรรถลักษณะทางภาษา เริ่มจากการให้รูปแบบ การวิเคราะห์ลักษณะของภาษา และการสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและการสร้างเนื้อความอิสระ (Callaghan, M. et al., 1993) การสอนภาษาแบบอรรถลักษณะวิธีนี้ได้รับความนิยมการอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ดีและตรงตามความต้องการของนักเรียน ดังนั้น จึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรแบบอรรถลักษณะวิธี เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญหนึ่งสำหรับการพัฒนาหลักสูตรหรือสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาความต้องการของนักเรียนและบริบทอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ผู้เรียนต้องการให้มีการสร้างและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปทิศทางใด ดังนั้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร นักวิชาการทั้งหลายจึงได้นำเสนอแนวความคิดความต้องการ เช่น Savage, W. & Storer, M. ได้จัดทำหลักสูตรโดยเปิดให้ผู้มีส่วนร่วมได้ร่วมออกแบบหลักสูตรตามที่ต้องการ (Savage, W. & Storer, M., 1992) ในขณะที่ Benesch, S. ได้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและหลักสูตรโดยอาศัยความคิดเห็นของนักเรียนในการออกแบบหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบอาชีพได้ การวิเคราะห์ความต้องการจะต้องดำเนินการตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความต้องการ (Benesch, S., 1996) และจากนั้นครูก็จะสามารถวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนเพื่อเตรียมพร้อมในการจัดทำหลักสูตร ครูจะต้องทราบถึงข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน การแก้ปัญหาการเรียนและหากวิธีที่เหมาะสมกับความต้องการและบริบทของนักเรียน (Feez, S., 1998) ในแง่ของภาษาปัจจุบันได้มุ่งเน้นไปยังผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากครูผู้สอน Helaluddin, H. & Muhammad, A. A. ได้ศึกษาความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ในการเขียนคำแนะนำ โดยพบว่าในด้านความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ ต้องจดจำรูปแบบของข้อความ วิเคราะห์ข้อความ อภิปรายความ เขียนโดยอิสระ สรุปความและเผยแพร่ข้อความ (Helaluddin, H. & Muhammad, A. A., 2020) และ Helaluddin, H. & Muhammad,

A. A. ได้แย้งว่าการตัดสินใจและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ควรจะมาจากการชอบของนักศึกษา เนื่องจากความจริงที่ว่านักการศึกษาจำเป็นต้องทราบภาพลักษณ์ที่แท้จริงของความต้องการเรียนคำแนะนำในการเขียนซึ่งมักจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากอาจารย์ (Helaluddin, H. & Muhammad, A. A., 2020)

จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพารณ์ พิริยศิลป์ ซึ่งได้กล่าวถึง ช่องว่างในวรรณกรรมเนื่องจากการศึกษาการเรียนรู้เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics, SFL) (ยุพารณ์ พิริยศิลป์, 2557) เพียงไม่กี่เรื่อง เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการสำหรับการสอนการเขียนในกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ELF) ซึ่งจุดนี้จะนำไปสู่การศึกษานำร่องในโรงเรียนเตรียมทหาร ที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยาก ซึ่งนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้บริบทและองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์เป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายทางวิชาการ นักเรียนมักจะใช้รูปแบบของภาษาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาเฉพาะซึ่งจะแตกต่างจากรูปแบบของการเขียนอีเมลถึงเพื่อน (Nagao, A., 2018) การใช้ความหมายในลักษณะนี้เป็นการอ้างถึงแนวคิดหลักของภาษาศาสตร์เชิงระบบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างบริบททางสังคมและมุมมองทางภาษาศาสตร์ (Halliday, M. A. K. & Matthiessen, C. M. I. M., 2014) ซึ่งการเรียนรู้แบบ SFL จะเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นเป้าหมายและกิจกรรมทางสังคม (Martin, J. R., 1984) ดังนั้นวิธีการแบบ SFL นี้จึงเป็นการส่งเสริมให้มีการปรับปรุงโครงสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนและทางเลือกในการให้ความหมายตามไวยากรณ์ และสำหรับการเรียนรู้แบบ SLF ไวยากรณ์และศัพท์จะไม่ถูกมองว่าแยกจากกัน แต่จะเป็นการให้ความหมายตามประเภท (Nagao, A., 2018) นั่นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์เชิงตรรกะ และความหมายตามประเภทของคำ เช่น การเขียนในลักษณะเรียงความอธิบายหรืออภิปราย ซึ่งเป็นที่นิยมของนักวิชาการจำนวนมาก เนื่องจากถือเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญในการเขียนบทความทางวิชาการ (Carstens, A., 2009); (Nagao, A., 2018); (Emila, E & Hamied, F.A., 2015); (Srinon, U., 2011)

Benesch, S. ได้ศึกษาในลักษณะเดียวกัน โดยนักเรียนมีทางเลือกในการกำหนดเป้าหมายและรูปแบบการเรียนรู้ได้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในเชิงปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนซึ่งจำเป็นต่อนักเรียนในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง ครูจะต้องกำหนดความต้องการของนักเรียนโดยอ้างอิงข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและพัฒนาหลักสูตรการเขียนเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียนในระดับสูง ซึ่งเป็นกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลที่จะตรวจสอบความจำเป็นของข้อมูล (เช่น ความเห็น ข้อเสนอแนะ สิ่งที่น่าสนใจ) อันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียน หลักสูตรการเขียนที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมแล้วคาดว่าจะสามารถสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการวิเคราะห์ความต้องการจึงเป็นพื้นฐานที่ควรที่จะนำมาใช้ในการออกแบบสื่อการเรียนรู้

โดยพิจารณาจากบริบททางสังคมและภูมิหลังของผู้เรียน โรงเรียนเตรียมทหารมีการวิเคราะห์ความต้องการและนำมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบสื่อการเรียนการสอนในบริบทของนักเรียนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกองทัพในอนาคต (กองทัพบกกองทัพเรือและกองทัพอากาศ) อย่างไรก็ตาม การศึกษาในครั้งนี้อาจมีข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับครูผู้สอนที่รับผิดชอบการสอนนักเรียนมากกว่า 10 คาบเรียนต่อสัปดาห์ และครู 1 คนต้องรับภาระงานสอนทุกหัวข้อในวิชาเดียวเนื่องจากไม่มีหลักสูตรสำหรับทักษะการเขียนเป็นการเฉพาะ ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรสำหรับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามความต้องการของนักเรียนน่าจะมีแนวโน้มที่ดี เมื่อใช้แนวทางการเรียนรู้แบบ SFL ซึ่งสามารถสรุปวิธีการเขียนแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง และหลักสูตรดังกล่าวไม่เพียงแต่จะส่งเสริมความสามารถในการเขียนในระดับอุดมศึกษาและการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ยังจะเป็นการสร้างรากฐานสำหรับการเขียนเชิงวิจารณ์ในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย (Benesch, S., 1996)

การศึกษาครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรด้านการเขียนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนอธิบายความเชิงวิจารณ์ตามเป้าหมายได้ จึงได้เน้นศึกษาข้อมูลความต้องการของนักเรียน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมถึงเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นฐานในการออกแบบหลักสูตรตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบอรรถลักษณะวิธีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเตรียมทหาร
2. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเตรียมทหารเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแบบบอรรถลักษณะวิธี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนจำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาแบบพรรณนาสำหรับคำถามปลายเปิด การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเตรียมทหาร จังหวัดนครนายก จำนวน 790 คน (โรงเรียนเตรียมทหาร, 2563) สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตามสะดวก ได้กลุ่มตัวอย่างผู้สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัยซึ่งเป็นนักเรียนชายที่

ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้เลือกด้วยวิธีเจาะจง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง การดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการในช่วงที่มีการระบาดของไวรัส COVID - 19 ซึ่งไม่มีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ แต่ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้บริหารอนุญาตให้มีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเพียงชั้นเรียนเดียวเท่านั้น และยังคงปฏิบัติตามมาตรการของรัฐ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเชิงระบบและหน้าที่ (SFL) และการสอนแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre - Based) (Feez, S., 1998); (Halliday, M. A. K. & Matthiessen, C. M. I. M., 2014) พร้อมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์สร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 หัวข้อที่สนใจ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีข้างต้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย และได้นำแบบสอบถามพร้อมทั้งแบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างขึ้นส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แล้ว และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้ว จึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปเก็บข้อมูลจากนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้ทราบอย่างชัดเจน และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนได้สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยได้ลงนามในหนังสือยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 30 นาที จากนั้นในขั้นตอนที่ 2 ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนักเรียนกลุ่มดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับความต้องการหลักสูตรตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะวิธีเพื่อพัฒนาการเขียนอธิบายความเชิงวิจารณ์ของนักเรียนเตรียมทหาร ในรายละเอียดปลีกย่อย เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาเพื่อหา

ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาแบบพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของนักเรียนในพัฒนาหลักสูตรแบบอรรถลักษณะวิธีเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนอธิบายความเชิงวิจารณ์ของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเตรียมทหาร

1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	43.33	13
ต่างจังหวัด	56.66	17
ประสบการณ์เรียนภาษาอังกฤษ		
1 - 10 ปี	26.66	8
มากกว่า 10 ปี	73.33	22
อายุ		
17 ปี	10.00	3
18 ปี	43.33	13
19 ปี	30.00	9
20 ปี	16.66	5
ภาคพิเศษ	53.33	16
ภาคปกติ	46.66	14
เคยเดินทางไปต่างประเทศ	-	-
ไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ	100	30
อาชีพ		
เกษตรกร	10.00	3
รับจ้าง	10.00	3
รับราชการ	73.33	22
ธุรกิจส่วนตัว	6.66	2
ความรู้ภาษาอังกฤษ		
ดีมาก	3.33	1
ดี	20.00	6
ปานกลาง	63.33	19

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าร้อยละ	ค่าความถี่
ควรปรับปรุง	13.33	4

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 มีประสบการณ์เรียนภาษาอังกฤษ 1 - 10 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 มีอายุ 18 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมามีอายุ 19 ปี จำนวน 9 คน ร้อยละ 30 มีอายุ 20 ปี จำนวน 5 คน ร้อยละ 16.66 และมีอายุ 17 ปี จำนวน 3 คน ร้อยละ 10 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนภาคพิเศษมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และภาคปกติ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 และนักเรียนทั้งหมดไม่เคยมีประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 100 ครอบครัวมีอาชีพรับราชการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 เกษตรกรจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รับจ้างทั่วไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 ส่วนใหญ่นักเรียนมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ระดับดี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ควรปรับปรุง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับดีมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

1.2. หัวข้อที่สนใจ

การวิเคราะห์หัวข้อที่นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในหัวข้อต่าง ๆ จำนวน 12 หมวด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 หัวข้อที่สนใจ n = 30

หัวข้อที่สนใจ	$\bar{X}$	S.D.
ประเพณีทางทหาร	3.70	0.95
สงครามทางทหาร	4.10	0.99
ความเป็นผู้นำ	3.96	0.88
การรักษาความสงบ	3.90	0.88
สังคมวิทยา	3.56	1.0
การเกษตร	3.13	1.04
สิ่งแวดล้อม	3.76	0.89
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.13	0.93
วัฒนธรรม	3.53	1.04
การต่างประเทศ	4.13	0.93
การสื่อสาร	4.13	0.81
สื่อสังคมออนไลน์	4.10	0.95

รวม	3.84	0.94
-----	------	------

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความสนใจศึกษาทั้ง 12 หัวข้อ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสื่อสาร ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) รองลงมาได้แก่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.93) และการต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81, 0.93) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การเกษตร ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 1.04)

2. ความเห็นของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ผลการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อหลักสูตรการเขียนใน มีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียน $n = 30$

ประเด็นคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. ท่านมีความสนใจในการเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของท่านในระดับใด	4.07	0.82	มากที่สุด
2. ท่านมีความสนใจในการเขียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการทหารในระดับใด	3.63	0.89	มากที่สุด
3. ท่านมีความสนใจในการเขียนเกี่ยวกับภาวะผู้นำในระดับใด	3.67	0.92	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้มีหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์โดยอิงจากประสบการณ์	3.07	0.98	ปานกลาง
5. ท่านมีความเคยชินเกี่ยวกับการเขียนอธิบายความในระดับใด	2.73	1.23	ปานกลาง
6. ท่านมีความต้องการฝึกเขียนอธิบายความในระดับใด	2.87	1.07	ปานกลาง
รวม	2.86	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับทักษะในการเขียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการเขียนเชิงวิจารณ์ได้นั้น ได้แก่ นักเรียนมีความสนใจในการเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.82) รองลงมา มีความสนใจในการเขียนเกี่ยวกับภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.92) และนักเรียนมีความเคยชินกับการเขียนอธิบายความ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 1.23) จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงวิจารณ์ได้ในระดับหนึ่ง เมื่อเขียนภาษาอังกฤษได้เขียน

โดยแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งหากนักเรียนได้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเขียนอธิบายความและเทคนิคการเขียนเชิงวิจารณ์ จะสามารถพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 4 ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ n = 30

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. ท่านไม่ได้เข้าร่วมเตรียมความพร้อมก่อนการเขียนภาษาอังกฤษบ่อยแค่ไหน	3.26	1.04	ปานกลาง
2. ท่านไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ด้านไวยากรณ์กับการเขียน	2.90	1.06	ปานกลาง
3. ท่านเป็นกังวลเมื่อต้องมีส่วนในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์	3.30	1.02	ปานกลาง
4. ท่านรู้ความหมายของคำแต่ไม่สามารถสร้างประโยคได้	3	1.2	ปานกลาง
5. ท่านไม่สามารถวิจารณ์ได้	3.30	0.98	ปานกลาง
6. ท่านไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและรูปแบบของภาษาอังกฤษ	2.93	0.94	ปานกลาง
7. ท่านไม่เข้าใจในกระบวนการเขียนเชิงวิจารณ์	3.26	1.04	ปานกลาง
8. ท่านไม่สามารถรวมประโยคได้	2.73	1.04	ปานกลาง
9. ท่านไม่ค่อยมีโอกาสดูฝึกเขียนภาษาอังกฤษ	3.13	1.16	ปานกลาง
10. ท่านคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก	3.10	1.15	ปานกลาง
11. ท่านไม่ค่อยได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในการเขียนภาษาอังกฤษ	3.23	1.07	ปานกลาง
12. ท่านไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมหลังการเขียน เช่น การประเมินตนเองหรือการให้ข้อเสนอแนะ	3.50	0.77	มาก
13. ท่านไม่เคยเรียนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์จากสถานศึกษาเดิม	2.67	1.12	ปานกลาง
14. ท่านไม่สามารถคิดวิเคราะห์จากสิ่งที่ท่านเขียนได้	2.80	1.03	ปานกลาง
15. ท่านแปลไทยเป็นอังกฤษเมื่อท่านเขียน	3.83	0.79	ปานกลาง
16. ท่านไม่ทราบถึงกลวิธีหรือเทคนิคในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์	3.33	0.84	ปานกลาง
17. ท่านไม่สามารถเขียนตามที่ท่านอ่านได้	3.20	1.06	ปานกลาง
รวม	3.15	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนคือ เวลาเขียนนักเรียนมักจะแปลไทยเป็นอังกฤษ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.79) รองลงมา คือ นักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมหลังการเขียนเช่นการประเมินตนเองหรือการให้ข้อเสนอแนะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.77) และนักเรียนไม่เคยเรียนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์จากสถานศึกษาเดิม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 1.12) จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการเขียนวิจารณ์เป็นการเฉพาะและการเขียนเรียงความ ซึ่งนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับกระบวนการในการเขียนเชิงวิจารณ์

3. ความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเตรียมทหารเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความต้องการและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนเตรียมทหารเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนร้อยละ 46.7 มีความต้องการหลักสูตรการเขียน และในทำนองเดียวกันก็มีความจำเป็นในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษด้วย สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) มีปัญหาเรื่องการจำศัพท์ที่ยังไม่มากพอ จึงส่งผลให้การเขียนอธิบายความภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร โดยถึงแม้ว่าจะสามารถคิดเป็นภาษาอังกฤษได้แต่ก็ยังไม่สามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้เนื่องจากมีข้อจำกัดทางภาษาและยังขาดการฝึกฝน ดังนั้นนักเรียนจึงควรฝึกฝนให้มีทักษะมากขึ้น และยิ่งไปกว่านั้นจะต้องรู้จักกลวิธีและเทคนิคในการเขียน ที่จะทำให้สามารถจัดระบบความคิดและเรียงประโยคเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนทุกคนต่างก็คาดหวังว่าจะสามารถนำเอาความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่ตนเองสนใจได้ และนักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 ได้ให้ความเห็นว่า การเขียนภาษาอังกฤษของตนยังไม่ดีเท่าที่ควรเนื่องจากยังขาดเทคนิค ศัพท์ที่สำคัญ ๆ และอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนหนึ่งได้กล่าวว่าการเขียนและสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมยังไม่เอื้ออำนวย เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการฝึกการเขียนหลักเล็กรเรียน ประกอบกับโรงเรียนมีกิจกรรมมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการเขียนขั้นพื้นฐาน เช่นรูปแบบของภาษาและคำศัพท์ อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ยังตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรแบบบรรลัทธิคุณวิธีตามความต้องการของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย เทคนิค เวลา ศัพท์ ครูผู้สอน รูปแบบภาษา หัวข้อที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และกิจกรรมกลุ่มจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาหลักสูตร การเขียนภาษาอังกฤษ ผลของการวิจัยได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักเรียนมีความสนใจในการ เขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.07 และข้อที่เป็นอุปสรรคของนักเรียน คือไม่เคยเรียนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์จากสถานศึกษาเดิม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 2.67 อีกส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหามากสำหรับนักเรียนคือไม่สามารถเขียนอธิบายความ เชิงวิจารณ์ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.30 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะ การเขียนอธิบายความภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ ถึงแม้ว่าจะไม่เคยได้เรียนมาก่อนก็ตาม และ อีกส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาเช่นเดียวกันคือ นักเรียนเป็นกังวลมากเมื่อต้องเขียนภาษาอังกฤษ เชิงวิจารณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.30 เช่นกัน และนักเรียนไม่ค่อยเข้าใจกระบวนการเขียน เชิงวิจารณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังเรียนภาษาอังกฤษจาก สถานศึกษาเดิมได้ไม่เต็มที่ จึงรู้สึกเป็นกังวลเมื่อต้องเขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิจารณ์ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนากระบวนการและกลวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเชิง วิจารณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srinon, U. ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนตามแนวอรรถลักษณะ วิธีโดยเน้นที่การพัฒนาทางเลือกทางการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน (Srinon, U., 2011) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Halliday, M. A. K. & Matthiessen, C. M. I. M. ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์สำหรับการพัฒนาการเขียนให้ เหตุผล ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า การพัฒนาการให้เหตุผลของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ การประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษตามแนวอรรถลักษณะวิธีซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และการเขียนหัวข้อที่ดีก็เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนอีกด้วย และ ความสัมพันธ์ของข้อความและบริบทในการเรียนแบบ SLF ยังได้อธิบายถึงการประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันของนักเรียนอีกด้วย (Halliday, M. A. K. & Matthiessen, C. M. I. M., 2006) ผลการวิจัยในครั้งนี้เมื่อพิจารณาและสังเคราะห์แล้วชี้ให้เห็นว่าการเขียนเชิงวิจารณ์ตามแนว อรรถลักษณะวิธี จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ดี ขึ้นในลักษณะเดียวกับที่นักวิชาการที่ได้ให้ทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องนี้ (Nagao, A., 2018)

ในส่วนของหัวข้อที่นักเรียนสนใจเป็นอันดับแรกคือ การเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.07 และสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง Brown, D. H. ที่มีการศึกษา เกี่ยวกับการศึกษาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในการเขียน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ นักเรียนไม่คุ้นเคยกับ กลวิธีในการเขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิจารณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และนักเรียนไม่สามารถ เขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิจารณ์ได้ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และข้ออื่นๆ ที่ใกล้เคียงกันคือ นักเรียนไม่เข้าใจกระบวนการเขียนเชิงวิจารณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และนักเรียนไม่สามารถ เขียนเหมือนกับที่อ่านได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 อันเนื่องมาจากนักเรียนขาดประสบการณ์

ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ซึ่งโดยมากเมื่อต้องเขียนภาษาอังกฤษมักจะแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในขั้นแรก (Brown, D. H., 1994) ซึ่งสอดคล้องกับ Akbari, Z. และ Samanhudi, U. พบว่านักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์เป็นภาษาไทยได้ดี แต่ไม่สามารถเขียนออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างที่คิด มีผลมาจากพื้นฐานภาษาอังกฤษ (Akbari, Z., 2016); (Samanhudi, U., 2011)

การวิเคราะห์ความต้องการในครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลอันเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งมาจากหัวข้อที่นักเรียนสนใจปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียน ซึ่งนำไปใช้เป็นฐานของการออกแบบหลักสูตรเพื่อให้ตรงต่อความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุด ในลักษณะเดียวกับงานวิจัยของ Fang, Y. ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในเชิงระบบและหน้าที่ (SFL) เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการเขียน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ข้อเสนอแนะและกลวิธีการเขียน หลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ที่จำเป็นในการเขียนเชิงวิจารณ์ (Fang, Y., 2019)

จากปัญหาและข้อเสนอแนะข้างต้นชี้ให้เห็นว่า นักเรียนต้องการหลักสูตรการเขียนเพิ่มเติม ไม่เข้าใจในกลวิธีการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ สภาพแวดล้อมไม่อำนวยความสะดวกในการเขียน ดังนั้นครูต้องพัฒนาวิธีการสอน สื่อการสอน และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Drysdale, T. และ Correa, D. & Echeverri, S. พบว่า ครูควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ศัพท์และรูปแบบของภาษาซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และเสนอแนะให้ครูใช้วิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบ SFL (Drysdale, T., 2013); (Correa, D. & Echeverri, S., 2017)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า นักเรียนมีความต้องการเรียนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในหัวข้อที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันมากที่สุด และมีนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ มาจากสถานศึกษาเดิม ที่สำคัญนักเรียนมีความต้องการหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น และปัจจัยที่สำคัญสำหรับการเขียนอธิบายความภาษาอังกฤษคือ นักเรียนจะต้องจดจำคำศัพท์และรูปแบบของภาษาให้ได้ ปัญหาที่สำคัญคือ เมื่อต้องเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนมักจัดระบบความคิดโดยแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษก่อน และยังพบว่า นักเรียนมีความต้องการเรียนรู้กลวิธีในการเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์หลังกิจกรรมการเขียนอีกด้วย ข้อเสนอแนะที่ได้รับคือ ควรหาแนวทางให้ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเตรียมทหาร ได้พัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเชิงระบบและหน้าที่ ให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความเชิงวิจารณ์ได้ นอกจากนี้ควรมีการสะท้อน

ความต้องการของครูอาจารย์ เกี่ยวกับความต้องการหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษและการออกแบบหลักสูตรที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและแก้ไขปัญหาทางภาษาของนักเรียนได้ ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเชิงระบบและหน้าที่เพิ่มเติมเป็นการเร่งด่วนให้สอดคล้องกับทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 รวมไปถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ตามหัวข้อที่นักเรียนสนใจ ควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การทำงานเป็นกลุ่มที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเขียนอธิบายเป็นภาษาอังกฤษในเชิงวิจารณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง Needs Analysis for the Development of a Sydney, Genre - Based Syllabus Design for Improving Thai Pre - Cadets' Critical Writing on Exposition Texts

เอกสารอ้างอิง

- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557). ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. วารสารการบินและการท่องเที่ยวไทย, 9(2), 16-28.
- โรงเรียนเตรียมทหาร. (2563). พันธกิจของโรงเรียน. เรียกใช้เมื่อ 19 พฤศจิกายน 2563 จาก http://www.afaps.ac.th/index_eng.php#3
- Akbari, Z. (2016). The Study of EFL Students' Perceptions of Their Problems, Needs and Concerns over Learning English: The Case of MA Paramedical Students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 232(2016), 24-34.
- Benesch, S. (1996). Needs analysis and curriculum development in EAP: an Example of a critical approach. *TESOL Quarterly*, 30(4), 723-738.
- Brown, D. H. (1994). *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Prentice Hall Regents.
- Callaghan, M. et al. (1993). Genre in practice. In Cope, B. & Kalantzis, M. (2014). *The power of literacy: A genre approach to teaching writing*. London: Routledge.
- Carstens, A. (2009). The effectiveness of genre-based approaches in teaching academic writing: Subject-specific versus cross-disciplinary emphases. In dissertation of Doctor Philosophiae in Linguistics. Faculty of Humanities. University of Pretoria.

- Correa, D. & Echeverri, S. (2017). Using a Systemic Functional Genre-Based Approach to Promote a Situated View of Academic Writing Among EFL Pre-service Teachers. *HOW Journal*, 24(1), 44-62.
- Drysdale, T. (2013). Teaching Writing Informed by SFL: “I never would have thought of doing that...”. In dissertation of Doctor of Philosophy. Boston College.
- Emila, E & Hamied, F.A. (2015). Pedagogy in a tertiary EFL writing context in Indonesia. *TEFLIN Journal*, 26(2), 155-178.
- Fang, Y. (2019). On Topical Theme in Chinese. *Contemporary Rhetoric*, 212(2), 11-27.
- Feez, S. (1998). Text-based syllabus design. Sydney: NCELTR-Macquarie University.
- Halliday, M. A. K. & Matthiessen, C. M. I. M. (2006). An introduction to functional grammar. 3rd Ed. London: UK: Hodder Arnold.
- _____. (2014). An introduction to functional grammar. New York: Routledge.
- Helaluddin, H. & Muhammad, A. A. (2020). Need Analysis of Academic Writing Teaching Model Based on Process-genre Approach: What Do They Really Need? *Universal Journal of Educational Research*, 8(10), 4728-4735.
- Martin, J. R. (1984). Language, Register and Genre. Geelong: Victoria, Deakin University.
- Nagao, A. (2018). A Genre-Based Approach to Writing Instruction in EFL Classroom Contexts. *English Language Teaching*, 11(5), 130-147.
- Samanhudi, U. (2011). Researching Students’ Critical Thinking in Argumentative Texts (A Systemic Functional Linguistic Perspective). *Leksika Journal*, 5(2), 10-29.
- Savage, W. & Storer, M. (1992). An emergent language program framework: Actively involving learners in needs analysis. *System Journal*, 20(2), 187-199.
- Srinon, U. (2011). A longitudinal study of developments in the academic writing of Thai university students in the context of a genre-based pedagogy. In dissertation of Doctor of Philosophy. School of Humanities, Faculties of Humanities and Social Sciences. University of Adelaide.